

PROMIENIĆ (2) *vb impf*

3 sg *praes* pr(o)mieni (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Otaczać promieniami, oświetlać, rozjaśniać [co] (2) :

promienie komu (1): á wieniec z kámieni Kółztownych [právion/ głowę mu [słońcu] promieni.

SzarzRyt A3v.

*Przen (1) : Ale tá twa powźteczna łáلكá/ Pánie wieczny/ (By cień światłá twoiego/ ten to bláلك
łłoneczny) Choćiay rzeczy oświeca iednáko poddáne/ Sáme promieni czyfće/ y polerowáne. SzarzRyt
B3.*

Synonim: oświecać.

Formacja współrdzenna: promienić się.

MPi